

בשבוע הקרוב יתקיים, זו הפעם החמישית, יריד "צבע טרי", החושף אמנים עצמאיים ומבטיחים, שחלקם, ללא ספק, יהיו "הדבר הבא" • את אזור השרון מייצגים ביריד מספר אמנים מסקרנים, חמישה מהם מספרים כאן על עצמם ועל יצירתם

יערה אורן: מצבים חושפניים

"נולדתי ברמת השרון והתגוררתי בה בשנות הילדות. גרנו במרחק הליכה מסבא וסבתא שלי, בשכר נתנו חדר סקו. בכל בוקר אצלנו הייתה חולכת לחדר העבודה של סבא שלי, שם הייתי לוקחת כל מיני דפים שהוא שמר לי במיוחד, ומתיישבת לציור. אלו היו ציורים של דמויות שהייתי ממציאה. דמויות עצובות, מצחיקות, מוזרות. הייתי בונה להם חיים וסיפורים שמסבירים מי הם. בנוסף אהבתי לצייר חיות, בעיקר סוגי כלבים. היו לי בבית מספר ספרי מגזרים. של צמחים, כלבים, ציפורים ועוד. הייתי מסתכלת בהם ומשגת אותם. עד היום אני זוכרת הרבה זנים של חיות וצמחים... בשכונת הכרות את כל הכלבים בשמות ובגזעים, והשתמשתי בהם בציורים. בתור ילדה די שקטה, הציור היה בשבילי דרך להראות את העולם כפי שאני חווה אותו לסובבים אותי. "בעבודתי אני מציירת בשמן על נייר, לרוב מהתבוננות בציורים. את הציורים לומים אני אוספת מחאינטרנט, מצילומים פרטיים ומחילופי חוויות. לאחר שלב האיסוף אני מחלקת את החומרים למעין קבוצות בעלות לוגיקה פרטית משלי - קצת כמו ספרי המגזרים שאהבתי בילדות, רק שכעת מדובר במגזרי גזיר בו אני מחליטה על החיפוף והסדר שאמינו אותו.

כל קבוצת דימויים הופכת לסדרת ציורים. לדוגמה ישנה סדרה בשם "Mooning", המתבססת על צילומים שמצאתי באינטרנט, בהם אנשים מופיעים במצבים חושפניים - רגשיים או פיזיים. סדרה אחרת מציגה דימויים הקשורים בתרבות אמריקאית, וסדרה נוספת בשם "ליונסקי" מציגה מרט-רטום של ילדי העובדים הריים.

גם חיים המקום של האמנות ככלי לתקשר עם הזולת ולאפשר לו להכיר אותי ואת מחשבותיי דרך הציורים, נשאר מאוד מהותי עבורי. במקביל לעי-סוק בתוכן של היצירה, חשובה לי מאוד השפה הציורית. אני עובדת מחר ללא רישום הכנה או עבודת שכבות, כדי לשמור על חופש בציור. אני מנסה כל הזמן למצוא דרכים חדשות לייצג את הדימוי - לשכוח את מה שאני כבר יודעת על העולם כדי לראות אותו מחדש, ובכך להצליח לספר עליו משוחדש או שונה."

עפרה אייל גור אריה: הבלוז של הנפש

"נולדתי ברמת השרון, משפחתי מצד אמי מדור מייסדיי המושבה. למדתי במגמת האמנות בתיכון "אלון". כיום אני גרה ברמת גן ועובדת בתל אביב. לאחרונה הצנתי מעצב בחלל המרכזי במוזיאון תל אביב במסגרת פרויקט 8 קוב. עבודתי הסיימה בתערוכות קבוצתיות ונמצאות באוספים של אספנים ואנשים פרטיים.

"אני בוגרת תואר ראשון ושני לאמנות בבצלאל. את התואר השני סיימתי בקיץ האחרון. השתלמתי, בין היתר, בציור מיניאטורות בגנאל והודו ובשנים האחרונות אני לומדת פיסול פיגורטיבי בתל אביב.

"גוף העבודות שאני מציגה ביריד "צבע טרי" הינו ארכיב המורכב ממה שניראה במבט ראשון כחפצים מצויים - ארגונים, גלילי טאפט, ספרים וכיו"ב, אך למעשה מורכב כולו מציורים ופסלים (אקריליק על עץ ונבס), אותם אני משחזרת/מעתיקה, בעבודה עמיתית במיוחד.

"עבודתי עוסקת בפני השטח של החפץ והצורה במשמעות מושג ה-trompe loeil (טרומפלז'י) - ציור המרחם את העין. במעבר בין ציור לפיסול וביחס שבין מקור והעתק, המשמעות עבורי ביצירת גוף העבודות תחזו הוא בסימון המרחק בין הקיום המודרני לני לטבע. בתרבות שבה הייצוג החומרי חזק מחקול האנושי, הבלוז של נפש האדם מתגלה דרך הדברים."

עפרה אייל גור אריה - חתופשת פסל נבס בעצ

ציודי הצבעים

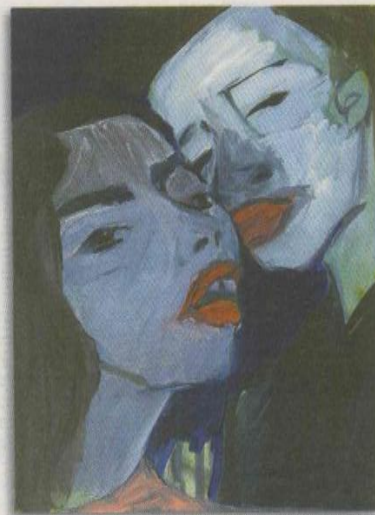
רונה שרון: מציאות אלימה

"גדלתי ברעננה ולמדתי במגמת האמנות בתיכון מסרור ווסטי, שם למעשה הבנתי שזה מה שאני רוצה לעשות בחיי. זכורות לי מאוד השנים שבהן הייתי חוזרת מאוחר מהתיכון אחרי שעות ארוכות בסדנת פיסול או בחדר חושך. לימודים אלו גרמו לי כנערה להיפתח לעולם האמנות ותימיד אזכור אותם בחיוב.

"האמנות שאני יוצרת מושפעת מהסביבה הקרובה אלי, ואני רואה בעצמי אמנית שמתעדת את המקום ברגע נתון. אני מעוניינת לספר סיפור חדש ששואב את הקשרים שלו ממאגר הדימויים החיטוריים הקיימים שלנו. בעבודתי ישנם אלמנטים כוחניים, אך הם לעולם לא מאיימים או לא נעימים למראה, בדיוק כמו הסביבה, שרוחשת ומבעבעת רק מתחת לפני השטח. אני שואפת לשקף את המציאות האלימה של חיינו בצורה אמנית, ולכן אני רוחשת כבוד בעבודתי למחדים מוסריים, ובייקר לאמצעי הכוח אותם אנו כה רגילים לראות ואף לעתים להעריך עד שאין בהם יותר מן האיום.

"אני מנסה ליצור איוון בעבודתי, כפי שמתקיים איוון במציאות, המאפשר לנו להיות חיים של ביטחון, תחת המלחמה שאינה מתרחשת אלא למקרים של זמן, וגם אז אינה יוצרת חרס בלתי הפיך, כך שתמיד תוכל להיעלם במהרה על מנת לחזור לחייהם של השלוחה של מציאות הביטחון בה אנו מתקיימים.

אני שואפת לשקף את הסביבה במערומיה כפי שאני תופסת אותה, כפי שהנשלת ומאומת על ידי עצמנו ואויבנו, מדומיינים או מציאותיים, מתוך התנהלות באיוון מופתי של הסביבה האמנית למתרחש בה. "שאיפתי ליצור אובייקטים מופלאים, נעימים ותמימים, ליצור תעמולה מנימית, להסתגל למציאות ממקום של הבנה, ולנסות להבין למה הרע הוא טוב, ואם הוא טוב, אז לייצג אותו כפי שהוא ראוי."

יערה אורן - זכרונות מיידים, שוקן על נייר

שי אריק: חיים זרים

"נולדתי וגדלתי בהרצליה עד גיל 21. משפחתי עדיין מתגוררת בהרצליה, אני מתגורר כיום בניו יורק, עיר שמעניקה לי השראה ומאפשרת לי לחשוב באופן צלול יותר על הנעשה בארץ ועל הקשר שלי לאנשים ולמקום. למעמדים דווקא ההתרחקות היא שעזרה לראות טוב יותר וזה מה שאני עושה כרגע, למרות שאני בחלל רחוק את המשך דרכי האמנותית בארץ עד גיל 28 הספקתי לעשות תואר ראשון בטכניון בחנדסת ביוטכנולוגיה ואף לעבוד מספר שנים בתחום, אבל כל הזמן הרגשתי שהחיים שלי זרים לי, בסופו של דבר עזתי הכל ונרשמתי ללימודים בבצלאל."

"אני לא מגביל את עצמי למדיום מסוים כמו ציור בשמן או וידיאו, ולכן אני צריך כל הזמן ללמד את עצמי טכניקות מקצועיות שונות, זה יכול להיות תיכנות מחשב או תהליך יצוקה מסורתי. אבל באופן כללי אני יוצר בעיקר פיסול, וידיאו וצילום. אני מאוד מתעניין בריחוקים בין אובייקטים בחלל וכל הזמן מופתע מהאופן בו המערכת הקומפוזיטיבית ריתקו אותי מאוד. בשם האמנות הרשיתי לעצמי לעיתים לעבור קווים אדומים. הבדירות והנטישות במקומות שבהם אני מסיימת, המעטות לכפרים והשעות הארוכות שאני מבלה עם המצלמה, הן דיוור את המרחב בו אני חושבת ומרגישה. כל סדרה היא תהליך מחקר של נושא לעומק.

"כמתנדבת בעצב בעלי חיים רומני, ניתן לי כריטיס כניסה למקומות שחוקים לא רואה. בהרתי להשתמש באובייקטים שמשכו את ליבי כחומר גלם מיליטרי. בתחילת דעמי חדש בזווית ראיית אחרת. הדימויים נבחרו בקפידה על מנת לעורר את החושים שלנו. למרות שגורא כאילו הם נלקחו מתמונה גורלה יותר, הם מכילים פרטים רבים, בעלי עושר רב של סמלים, צבע וטקסטור. רות התגובה בת מודע היא בלתי נמנעת. "ההסתכלות על פיסות מציאות (שחלקן אנכרוניסטיות בעולמו המודרני) והדרך הלא שגרתית שבה מוצגים האובייקטים, מאלצת את הצופה להשיג תמש בדמיון ובזיכרון להשלים את הפרטים החסרים, ולתת משמעות למה שהוא רואה. אהנו מחליפים בינינו סיפורים שונים של מציאות מדומה."

שי אריק - RAVEN FOOT

טרי חמישי

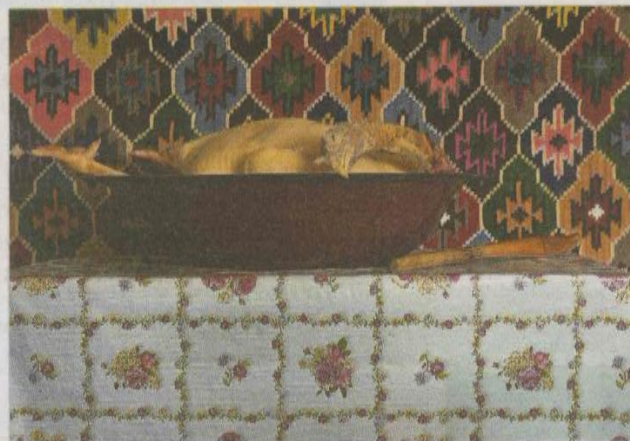
"צבע טרי" - היריד לאמנות עכשווית, מתקיים מדי שנה במתחם אחר בתל אביב. מדי שנה מבקרים בו יותר מ-30 אלף איש, והוא מהווה נקודת מפגש בין שוחרי אמנות לבין אמנים ואנשי מקצוע מהתחום, ומאפשר רכישה עבודות של מיטב האמנים בני זמננו. מטרת היריד: לקרב את הקהל הרחב לאמנות ולאפשר לאמנים להתפרנס מכישורונם.

בשנתו החמישית ישתתפו בצבע טרי 25 גלריות לאמנות עכשווית לצד 46 אמנים מבטיחים שנבחרו לחממת האמנים העצמאיים. עוד יוצגו ביריד עבודות וידיאו, פרויקטים מיוחדים, ביניהם: Digital Art Powered by Google - שיתוף פעולה בין אמנים ומפתחים של Google ליצירת עבודות אמנות בטכנולוגיות מתקדמות, "ארכיון" - תשעה אמנים יוצרים אמנות עכשווית בהשראת ארכיון הצלמניה של רודי וינסטון, ספני סר טוניק - השיפה ראשונה של עבודות מייצב ים המלח, "אפס, בית" - מיצג אוטופי עירוני של האקולוגיה העירונית תמי צרי, פרויקטים למען הקהילה: הגלריה הסורית - בשיתוף מחלקת החינוך של מוזיאון תל אביב לאמנות, "גיבורי על אמת" - פרויקט מקורי לקידום מודעות לאנשים עם מוגבלויות, באמצעות משחקי קופסה שעיצבו סטודנטים מ"בצלאל" עם דמויות גיבורי על המבוססות על ילדים בעלי מוגבלויות ועוד.

היריד יתקיים בתאריכים 15-19 במאי, ימים שלישי-שבת, במתחם בית הספר העל-יסודי החדש, קריית החינוך, רח' שושנה פריסץ 3, צפון מערב תל אביב.

רונה שרון - פרימדיה, שוקן תעשייתי על קנזוס

מירי מור - טבע מת, צילום דיסטלי

מירי מור: זווית אחרת

"תפישתי עולמי האמנותית נולדה במקום בו גדלתי - העיר הרצליה. חוף חים, חסי מביזה בין הלבן של הצלולת החוף והצחוב של החלמונית, ומנגד דו שיח של חסגול וחלי-בן - פריחת התורמוס הארץ הישראלית ופריחת החצב בסתיו. הגירוי הצבעוני, העושר והשלמות של החוויה, הם הבסיס ליכולת להתבונן ללא שיפוט.

לקבל את מה שיש לקיים להציע. "כיום אני מתגוררת עם משפחתי ברומניה, בעקבות עבודה של בעלי חבי דוד ברומניה, קריאת הספרים והשוטטות ברחובות, לימודי אוטי שיש בי את הדרך ליצור ולגעת בחיים, באופן בלתי אמצעי. המפעלים הנוטופים, הלכי לוך, האנשים ברחוב, הבתים בכפרים והכניסה למקומות אסורים מתקופת המשטר הקומוניסטי, ריתקו אותי מאוד. בשם האמנות הרשיתי לעצמי לעיתים לעבור קווים אדומים. הבדירות והנטישות במקומות שבהם אני מסיימת, המעטות לכפרים והשעות הארוכות שאני מבלה עם המצלמה, הן דיוור את המרחב בו אני חושבת ומרגישה. כל סדרה היא תהליך מחקר של נושא לעומק.

"כמתנדבת בעצב בעלי חיים רומני, ניתן לי כריטיס כניסה למקומות שחוקים לא רואה. בהרתי להשתמש באובייקטים שמשכו את ליבי כחומר גלם מיליטרי. בתחילת דעמי חדש בזווית ראיית אחרת. הדימויים נבחרו בקפידה על מנת לעורר את החושים שלנו. למרות שגורא כאילו הם נלקחו מתמונה גורלה יותר, הם מכילים פרטים רבים, בעלי עושר רב של סמלים, צבע וטקסטור. רות התגובה בת מודע היא בלתי נמנעת. "ההסתכלות על פיסות מציאות (שחלקן אנכרוניסטיות בעולמו המודרני) והדרך הלא שגרתית שבה מוצגים האובייקטים, מאלצת את הצופה להשיג תמש בדמיון ובזיכרון להשלים את הפרטים החסרים, ולתת משמעות למה שהוא רואה. אהנו מחליפים בינינו סיפורים שונים של מציאות מדומה."